МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
ГО “ВСЕУКРАЇНСЬКА АСАМБЛЕЯ ДОКТОРІВ НАУК
З ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ”
МІЖНАРОДНА КАДРОВА АКАДЕМІЯ
UNIVERSIDAD CENTRAL DEL ECUADOR
UNIVERSIDAD TECNOLOGICA ISRAEL (REPÚBLICA DE ECUADOR)
“ANANIA SHIRAKATSI” UNIVERSITY OF INTERNATIONAL RELATION (ARMENIA)

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 8

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
присвяченої 30-річчю МАУП

“Актуальні проблеми модернізації
недержавного сектору освіти в Україні
у контексті світових тенденцій і національної практики”

м. Київ, МАУП, 11 квітня 2019 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2019

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 3 від 27.03.19)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 8: Матеріали Міжнар. наук. конф. "Актуальні проблеми модернізації недержавного сектору освіти в Україні у контексті світових тенденцій і націо нальної практики", 11 квітня 2019 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2019. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2019
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2019

Сарабун О. Б.
Екзистенційний вимір освітнього самоздійснення як спосіб протистояння безособовості людини *261*

Чолишкіна О. Г., Домків Т. С.
Алгоритм пошуку пароля до PDF файла із застосуванням технології CUDA *264*

Ліскін В. О.
Система моніторингу навчального процесу в системі Moodle на основі чанк-орієнтованого підходу *266*

Бацуровська І. В., Грубань В. А.
Проблеми розвитку STEM-освіти: педагогічний аспект *271*

Дяченко М. П., Людвиченко В. О.
Про розробку веб-застосунку "моніторинг і обчислення вартості продовольчого кошика в Україні" *274*

Яворська В. Г.
Історія та перспективи вдосконалення приватних навчальних закладів в Україні: правові та практичні тенденції *277*

Магас Н. В.
Стан недержавної вищої освіти в сучасній Україні *280*

Дмишко О. С., Гудиш В. Г.
Психологія управління недержавними ЗВО *283*

Співакова Н. О.
Сучасні ризики розвитку недержавної вищої освіти в України *287*

Кривоберець М. М.
Особливості надання недержавних освітніх послуг у сфері туризму в Україні *290*

Вейнгард К. О.
Інноваційний характер недержавної системи вищої освіти як одна з важливіших її ознак і пріоритетів *292*

Черкаска В. В.
Підтримка розвитку недержавної освіти в аграрній сфері *294*

Негода Ю. В.
Особливості трансформації аграрних комплексів у контексті розвитку недержавної освіти *296*

Миколаєць А. П.
Вплив комерційних і неприбуткових організацій на формування соціального партнерства з органами влади у сфері освіти *298*

Доносо Варгас Дієго Хосе
Формування нової моделі підготовки фахівців поліції в Україні та Еквадорі на основі компетенцій тісного підходу *300*

Rosero L. M., Cobos A. R., Calahorrano C. R.
Transformational leadership of teachers as competition race police sciences and safety of quito in the period 2018–2020 ..... *304*

Cobos A. R., Rosero L. M.
Technology as a fundamental tool in the formation of police officers of Ecuador in the period 2018–2020 ..... *307*

К. О. ВЕЙНГАРД
докторант, МАУП (Франція)

ІННОВАЦІЙНИЙ ХАРАКТЕР НЕДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ОДНА З ВАЖЛИВІШИХ ЇЇ ОЗНАК І ПРІОРИТЕТІВ

Наявність закладів вищої освіти, а, відтак, і певних секторів такої освіти, що функціонують на різних формах власності, викликає потребу здійснення аналізу тих специфічних ознак, що надають інноваційного характеру так званій "недержавній" системі освіти.

Поява так званої "недержавної освіти" обумовлена рядом об'єктивних причин, з яких виділяємо, в першу чергу, принципову зміну самого характеру освіти. "Освіта, — доречно зазначають українські дослідники М. Лукашевич, В. Солодков, — вступила в нову фазу. Поряд з подальшим розвитком знання йде активний процес озброєння людей, особливо спеціалістів, методологію його використання. В цьому якраз найбільшу потребу відчувають ті, хто визначає перспективу змісту, спрямованість і структуру освіти" [3, с. 207].

В даному випадку таке зауваження адресується усім, хто організує вищу освіту, керує нею, насамперед державному управлінню та керівництву ЗВО.

За усі роки свого існування, фактично за роки незалежності України вузи недержавної форми власності підтвердили, що вони, у порівнянні з іншими, мають дещо більший інноваційний потенціал, а, в багатьох випадках, саме за рахунок такого потенціалу і збереглися до цього часу, а окремі — успішно працюють. Хоча і для вузів недержавної форми власності існують такі основні державні вимоги як акредитація, ліцензування, атестація професорсько-викладацького складу і т. ін. Такі вузи все більш інноваційні і мобільні в організації наборів студентів, зв'язках з економічними, соціальними і іншими структурами, в організації виробничої практики майбутніх фахівців, у зв'язках з ЗВО інших держав і т. ін. Якщо брати до уваги, що навчальний заклад загалом — це вид соціальної організації, призначенням якої є передача, засвоєння і успадкування попереднього культурно-історичного досвіду [Там само, с. 119], то у цьому плані приватні ВНЗ у своїй суті, діяльності, системі взаємовідносин з державою, управлінні і т. ін., є набагато складнішими і динамічними ніж вузи державної форми власності. Одночасно вони є також і менш соціально захищеними з причини перш за все недостатньо чіткого визначення свого статусу. З одного боку вони, нібито , є більш самостійними, вільними від помітного впливу держави, а, з другого, фактично підпорядковані державі, державному управлінню, як і вузи, що функціонують за рахунок державно-бюджетних витрат і ресурсів.

В умовах існування ЗВО різної форми власності в Україні, в інших країнах надто актуально постає проблема здійснення порівняльного аналізу діяльності таких закладів. Можна цілком погодитися з думкою російської дослідниці Є. Покладок, яка зазначає: "Критерії конкурентоздатності освітніх програм вузів мають охопити всю сукупність процесів підготовки спеціалістів — від розробки програми до використання результатів навчання на практиці з урахуванням того, що весь перелік критеріїв не є ні вичерпним, ні стабільним" [4, с. 142]. Вважаємо, що здійснення такого порівняльного аналізу — прерогатива держави, оскільки цей аналіз має бути засадою

(підставою), зокрема, розподілу і розміщення державного замовлення на підготовку фахівців певного профілю. Реально в системі вищої освіти України державні вищі навчальні заклади "виконують замовлення суспільства, здійснюючи права батьків і педагогічне право незалежних суб'єктів освіти, сприяючи тим самим становленню громадянського суспільства" [2, с. 23].

Інноваційний характер спектру недержавної вищої освіти у багатьох країнах детермінований законодавчо закріпленим державно-приватним партнерством у підготовці фахівців. Так у Законі України "Про вищу освіту" (2014 р.), в ст. 3. "Державна політика у сфері вищої освіти" зазначається, що така політика окрім інших) базується на принципі "державно-приватного партнерства у сфері вищої освіти" [1, с. 8].

Цей принцип найкраще спрацьовує у плані здійснення управління і забезпечення функціонування ЗВО приватної форми власності. Так у Міжрегіональній Академії управління персоналом, у більшості вузів такого типу, існують ректорат і Наглядова рада, студентське самоврядування у всіх навчальних підрозділах, за рахунок чого до процесу підготовки фахівців оптимально залучається громадськість. Виразного виду вплив громадськості на діяльність ЗВО недержавної власності набуває в процесі організації науково-практичних конференцій, "круглих столів", зустрічей з відомими політичними, громадськими діячами, в ході проведення різного виду навчальних практик тощо.

Поряд з тим слід зазначити, що інноваційна діяльність ЗВО недержавної форми власності поки що: а) слабо економічно та у інший спосіб заохочується державою; б) недостатній розвиток у таких ЗВО мають наукові і технічні парки, бізнес — інкубатори; в) неефективним у більшості приватних ЗВО є співробітництво з іншими вузами, підприємствами, структурами і т. п. на договірних засадах. Достатньо велика кількість ЗВО недержавної форми власності в Україні, врешті, не має дієвих і ефективних партнерських взаємозв'язків із ЗВО за рубежем, найперше, у країнах Європи.

Викладене та інше підтверджує гіпотезу про те, що інноваційний потенціал спектру недержавної вищої освіти в сучасній Україні до сьогодні є е недостатньо реалізованим.

Джерела

1. Закон України "Про вищу освіту": http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 — К: ДП "Вид. Дім "Персонал", 2015. — с.136
2. Крізь терни....: Нариси становлення приватної освіти в Україні/ Нар. упр. акад.; Під заг. ред. В. І. Астахової. — Х., 2001. — 356 с.
3. Лукашевич Н. П., Солодков В. Ж. Социология образования. Конспект лекций / под ред. Н. П. Лукашевича. — К: МАУП. 1997. — 224 с.
4. Покладок Е. Б. К вопросу о гарантии качества и конкурентноспособности в сфере высшего образования//Высшая школа в условиях развития инновационной экономики. — М.: Экономический факультет МГУ имен М. В. Ломоносова, 2013. — 176. — С. 131–145.